

[Morten Lange.]

kan se, i realiteten også placeret det næste matematisk-naturvidenskabelige fakultet i Odense, når det engang kommer, og dermed i virkeligheden skabt en væsentlig del af det nye universitet, som vi skal til at bygge op. Dertil kommer alle de sekundære institutioner, som hører til et universitet, og som jo nok skal vise sig i de kommende år at være ikke så få. En af de vanskeligste og vigtigste bliver opbygning af et universitetsbibliotek, og der er jo flere andre lignende opgaver.

Jeg er helt overbevist om, at modning af et område til universitetsudbygning er en dyr og langsom proces, og det var en stor glæde for os i udvalget at se, at man i Odense var kommet et godt stykke på vej og havde de geografiske og byplanmæssige muligheder. At få udbygget et tredje universitet er i sig selv både langvarigt, besværligt og bekosteligt, og det er en opgave, som på trods af alle vanskeligheder alligevel må forceres. Jeg er ikke i tvivl om, at det haster ganske overordentligt med at få gjort det arbejde færdigt, og når vi engang kan begynde at skimte enden på det, skal vi helst være temmelig langt fremme med vore ideer om, hvor et fjerde universitet skal være, men ét skridt ad gangen vil måske nok være praktisk.

Hele denne diskussion har dog fået et mærkelig uvirkeligt præg, når den høje regering samtidig rumler rundt med sparsommelighedsforslag om, at nu skal de offentlige investeringer i anlægsvirksomhed til at stoppes, nu har vi ikke råd til at bygge skoler mere, nu skal vi sætte en bom for de offentlige udgifter. Det har vi læst en del om i de senere dage, og hvis det skal være meningen, er det temmelig utopisk, at vi her giver os til at fortsætte med at lave love for planlægning af disse arbejder. Hvis det var en ny Hanstholm havn, som der blev lovgivet for engang efter sidste verdenskrig, vi her ved var at lave en lov om, så kunne det have været det samme. Det forekommer mig, at den høje regering, hvis den mener noget alvorligt med sit anlægsstop, lige så godt kunne vise det i realiteter ved at fjerne de lovforslag fra vort bord, som den alligevel ikke vil få lejlighed til eller mulighed for at gennemføre foreløbig. Jeg håber så sandelig ikke, det skal

være meningen. Jeg håber, vi får gennemført lovforslaget, og først og fremmest håber jeg, vi får indrettet det pågældende medicinske fakultet. Men det står meget dårligt til regeringens musik om, at nu skal de offentlige anlægsarbejder stoppes for en eller anden kortere eller længere periode.

Jeg vil meget gerne høre den højtærede undervisningsminister give os nogenlunde klart tilsagn om, at disse anlægsstop ikke skal betyde et radikalt afbræk, hverken med hensyn til dette lovforslag eller med hensyn til de talrige andre forslag, som utallige mennesker har sat deres lid til i det sidste års tid.

Arne Bertelsen: Jeg var ikke til stede i det høje ting, da forslaget til lov om oprettelse af et lægevidenskabeligt fakultet i Odense var til første behandling, men jeg vil gerne knytte enkelte bemærkninger til lovforslaget.

Der er ingen tvivl om, at en ny lægeskole, et nyt lægevidenskabeligt fakultet, er stærkt påkrævet. Der er heller ikke nogen tvivl om, at Odense og sygehusvæsenet i Odense fuldt ud magter denne opgave, men det gør f. eks. også Bispebjerg hospital, Gentofte eller Glostrup, landshospitalet i Sønderjylland og sygehusvæsenet i Ålborg, Kolding eller Vejle.

Der forekommer mig at være tre muligheder og rimelige synspunkter at anlægge for placering af en lægeskole og senere et universitet. For det første studenterrekrutteringen, som den er nu, og som den kan beregnes at måtte blive i de kommende 10 år. Studenterprognoserne har hidtil vist sig at være forbavsende sikre. Et andet synspunkt er kulturelle, nationale grunde, og et tredje er landsplanlægningsgrunde med et positivt forsøg på at styre befolkningsudviklingen fremover. Jeg synes ikke, at nogen af disse tre synspunkter taler for netop Odense.

Hvad angår det førstnævnte synspunkt, har man ud fra de nuværende medicinske studerendes antal og oplysninger om, hvor de kommer fra, ud fra antallet af gymnasiaster de forskellige steder, beregnet, at i mange år fremover vil 65 pct. af de medicinske studerende rekrutteres fra København og omegn og det øvrige Sjælland, i